

ŽELEZARNA JESENICE informator

Jesenice, 3. septembra 1992

Štev.: 28/II

Največ bomo morali narediti sami,

nekoliko bo pri sanaciji železarn pomagala država, nekaj pa bodo prispevali tujci. Tako bi lahko povzeli zaključno ugotovitev s sredinega razgovora slovenskih ministrov z vodstvenimi delavci naše železarne in predstavniki jeseniške občine.

Glavni direktor Boris Bregant je predstavil Železarno in poudaril, da analize dosedanjih sanacij kažejo, da je za nas izhod samo v kvalitetnem programu in še večjem doslednem zmanjševanju materialnih stroškov. Pri tem smo nekaj že naredili, saj so se v zadnjih mesecih ti stroški znižali na 15-16% vrednosti blaga, pa tudi porabe so manjše. Slovenska vlada bi morala več narediti za zaščito domačega jekla; nedopustno je, da jeklo uvažamo, tako pomembno surovino kot je jekleni odpadke, pa vseppek izvažamo.

Finančno pomoč bi potrebovali predvsem pri obratnih sredstvih, kjer nam primanjkuje okrog 60 mio DEM. Najhujši stroški so z železnico, ker je vse treba sproti plačevati v gotovini, s plinom je nekoliko boljše, ker se plačuje na deset dni. Električno redno plačujemo, vendar je kljub temu zaradi izklopov proizvodni cikel pretrgan trikrat na dan, kar povečuje specifične porabe.

Največ smo naredili pri socialnem programu v okviru zmanjševanja števila zaposlenih, zato na tem področju niso predvideni večji posegi. Največji problem je, da tudi v občini presežnih delavcev ni kje zaposliti. Ob koncu je glavni direktor povedal svoje mnenje glede dokapitalizacije, in sicer, da ni nujno vlaganje v celoten sistem Slovenske železarne, ker je že vsaka železarna zase zaradi različnih proizvodnih programov cel sistem.

Predsednik Upravnega odbora naše železarne dr. Andrej Ocvirk je dopolnil, da je treba opredeliti predvsem način, kako bomo sanacijo izpeljali. Če se ne bomo mogli dogovoriti z vlado, bo treba sanacijo predložiti parlamentu. Sedaj, ko se vsi ukvarjamo samo s plačami in preživetjem, je nemogoče pridobivati nove trge, zato je sanacija predpogoj tudi za to. In če država nima denarja, je treba obratni kapital in nove trge pridobiti v dogovoru s tujci.

Minister za industrijo in gradbeništvo Dušan Šešok je poudaril, da država nima denarja za pokrivanje starih dolgov in za obratna sredstva. Proračun tega ministrstva je "velik" 25 mio DEM; za našo železarno so že namenili petino tega denarja oz. 5 mio DEM.

Glede vlaganja tujcev v slovenske železarne se ministristvo zavzema za vlaganje v celoten sistem Slovenske železarne, ker bi drugače tujci oskrbeli le najbolj vitalne in perspektivne

dele železarn, ostali pa bi bili prepuščeni počasnemu propadanju. Zavzemajo se tudi, da bi imel tujec v slovenskih železarnah večinski delež, ker bi tako ohranili največ delovnih mest. Ponudbo za dokapitalizacijo zaenkrat še ni, razpisni rok pa se izteče 7. septembra. Minister je poudaril, da o stečaju slovenskih železarn ne razmišljajo, vendar pa je postavil vprašanje, kaj bodo v primeru, da na razpis ne bo nobene ponudbe, za železarne naredili tisti, ki sedaj na njihov račun pridobivajo voline točke.

Ministrica za delo Jožica Puhar je povedala, da so z našo železarno predvsem v preteklem letu zelo dobro sodelovali in precej pomagali pri reševanju presežnih delavcev. Se vedno pa je predvsem v okviru občine premalo pobud in želja po usmerjanju delavcev v deficitarne poklice in obrtništvo.

Podpredsednik vlade Herman Rigelnik je poudaril, da samo financiranje proizvodnje ne rešuje slovenskih železarn. Po razpadu jugoslovanskega in sovjetskega trga se je namreč trg zožil, poraba jekla pa zmanjšala. Od natečaja zato pričakujejo tako kapital kot tržišča, kar nam lahko omogoči samo tuji kapital. Naša država denarja za to nima, železarne pa so že naredile, kar je bilo največ možno.

Zato je treba slovenski vladi čimprej predložiti predlog, kako preživeti do dokončne odločitve o sovlaganju tujcev v slovenske železarne.